4 НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ - НА СВ. ОТЦИ ОТ VII ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР

Възлюбени в Господа, братя и сестри,
в 4 Неделя подир Въздвижение – на светите отци от VII Вселенски събор чухме Евангелската притча за сеяча. Това семе, което произрасло на добра почва, за което Иисус Христос дава разяснение на св. апостоли – човек го иска в момента, в който чуе или прочете притчата. Но след това дали заради многогрижие, суета и пр., Словото Божие се забравя, след като се излезе от храма. Това не трябва да е така. Точно това е искал да каже Христос.

Ние също сме сеячи на Словото Божие. Защото разпространяваме словото Божие сред нашите близки. Дали ние пред амвона – свещениците, дали учителката в нашето неделно училище, ние сеем. Същото го правите и вие. Нещо много важно. Но за да я има тази сеитба, почвите трябва да са подготвени. Почвите, братя и сестри, са нашите сърца. Ние трябва да подготвим сърцата и душите си, за да приемем тези зърна. Не ги ли подготвим, те ще паднат на утъпканото, в тръните и т.н. Подготовката на почвата всеки я върши сам за себе си, но тя трябва да бъде целенасочена и обърната в посоката, в която сме тръгнали.

Не случайно сме тук в храма. Сърцата ни са отворени, ние трябва само да можем да ги задържим така. Да не допуснем като излезем от храма, всичко това, което е било тука, да се забрави. Дори да не се забрави, да се остави някъде назад в съзнанието. Това трябва да ни е водещо винаги. Сеитбата. Чували сте *„каквото посееш, това ще пожънеш”*. Не можем да посеем едно семе, а да жънем друго. Семето, дори и много да е стояло, то си дава своя плод. Както на един древен фараон намерили в ръката му житни семена и след 4 хил. години ги посадили и те поникнали. По същия начин ние нашето семе, Словото Божие, което ние трябва да отстояваме, за да може дори след години, то пак да ни дава плод.

Проповедта е произнесена от протойерей Емилиян Костадинов в храм “Св. пророк Илия” на 11.10.2015 г.